

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010063
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119010063.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.09.2020, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovaného F. E., stíhaného pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr.zák. a iné, konajúc o odvolaní okresného prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 4T/8/2019 zo dňa 05.06.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 4T/8/2019 zo dňa 05.06.2020 bol obž. F. E. oslobodený podľa § 285 písm. c/ Tr.por. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica, sp.zn. 2Pv/157/2016/6601-99 zo dňa 24.01.2019, kde bolo kladené za vinu spáchanie zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr.zák. a prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr.zák., ktorého skutku sa mal dopustiť tak, že

dňa 17.12.2013 predložil pri založení účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX v F. S.A., X. I. B., nachádzajúcej sa v OC M., Z. K. XX, B. B., falšovaný občiansky preukaz č. Q. XXX XXX na meno D.. F. L., r.č. XXXXXX/XXXX, kedy aj vystupoval ako D.. F. L. a následne v mene D.. F. L. dňa 23.12.2013 vo I. požiadal v pobočke X. Q. Q. a.s. o ukončenie zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXX X XX, ktorú mal s X. Q. Q., a.s., uzavretú D.. F. L., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom V. XX/XX, V., a súčasne žiadal o poukázanie finančných prostriedkov z vypovedanej zmluvy vo výške 100,-- € na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX viazaný k Zmluve o stavebnom sporení č. XXXXXXX X XX, ktorú v mene D.. F. L. dňa 23.12.2013 uzavrel a zvyšok finančných prostriedkov žiadal zaslať na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, kde na základe žiadosti o výpoveď zmluvy o stavebnom sporení zo dňa 23.12.2013 X. Q. Q., a.s., vyplatila dňa 30.12.2013 nasporenú sumu 100,-- € na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX a zvyšok vo výške 53.335,90 € na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, z ktorého pomocou vydanéj platobnej karty V. X. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX k tomuto účtu finančné prostriedky v celkovej výške 53.300,-- € dňa 04.01.2014 a dňa 05.01.2014 vybral z bankomatov rôznych bánk v B. a v Q., čím D.. F. L., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom V. XX/XX, V., okr. B. B., spôsobil škodu vo výške 53.335,90 €, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodeného D.. F. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XX/XX, V., okres B. B., súd so svojím nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces

S uvedeným rozsudkom nebol spokojný okresný prokurátor a preto hneď po tom, čo ho na hlavnom pojednávaní dňa 05.06.2020 okresný súd vyhlásil, voči nemu zahlásil odvolanie, ktoré následne potom aj písomne odôvodnil. Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že nesúhlasí s oslobodzujúcim rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, keďže z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd pri rozhodovaní o oslobodzovaní obžalovaného spod obžaloby

nesprávne vyhodnotil zabezpečené dôkazy a to len v prospech obžalovaného a následne ho spod obžaloby oslobodil v zmysle zásady in dubio pro re.

V tomto smere prokurátor vytýka okresnému súdu najmä to, že do vyšetrovacieho spisu bola zabezpečená správa od Q. K., z ktorej vyplýva, že telefónne číslo, na ktoré mala byť podaná správa z F., ako aj dátum narodenia a aktualizácie, zodpovedajú údajom obž. F. E. a rovnako tak tomuto číslu zodpovedá aj číslo občianskeho preukazu, ktoré je evidované na obž. F. E.. V tejto súvislosti obžalovaný vo výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že telefónne číslo vedené na jeho meno bolo zneužitú, lebo v tej dobe pracoval ako K. v H mal nejakých 20 až 30 kariet a nevedel uviesť, kedy tieto karty stratil, pričom mal uvádzať, že straty nenahlasoval, lebo aj tak by sa nič nevybavovalo. Tieto tvrdenia obžalovaného považuje prokurátor za tendenčné ako súčasť jeho obhajoby.

Ďalej okresný prokurátor poukázal aj na tú skutočnosť, že v prípravnom konaní pracovníčka F. vydala 1 ks dátový CD nosič s obsahom nahrávky telefonického rozhovoru s osobou, ktorá sa predstavila ako F. L. a z ktorého vyplýva, že osoba sa informovala o doručení platobnej karty k zriadenému účtu. V tejto súvislosti bol potom vypracovaný aj znalecký posudok znalkyňou F. T. G., kde ako porovnávací materiál bol hlas obž. F. E., kde znalkyňa uviedla, že išlo o ťažko spracovateľný materiál, avšak napriek tomu uviedla, že hlas muža označený ako sporný materiál s najväčšou pravdepodobnosťou patrí mužovi, ktorého hlas je označený ako porovnávací materiál, teda F. E.. Znalkyňa sporný materiál a porovnávací materiál vyhodnotila síce ako ťažko spracovateľný, avšak vykonala znalecké dokazovanie, ktoré podľa prokuratúry obvineného z trestnej činnosti usvedčuje.

Je síce pravdou, že svedok D. X. Q. nevedel potvrdiť alebo vyvrátiť, či to bol obžalovaný tá osoba, ktorá prišla zrušiť účet, ani svedkyňa Q. V. nevedela uviesť, či obžalovaný bol tou osobou, ktorá v mene poškodeného založila účet F., avšak bol tam predložený občiansky preukaz na meno poškodeného L., podoba človeka sedela a z uvedeného vyplýva, že v prípade, ak by porovnanie prítomnej osoby s fotografiou nesedelo, klient by nebol svedkami v rámci ich pracovnej činnosti vybavený. Je nepochybné, že platobná karta zaslaná z F. na adresu vo I., bola prevzatá, bola aktivovaná a boli s ňou urobené výbery v januári 2014 z bankomatov rôznych bánk v B. v Q..

Z tohto dôvodu je prokurátor presvedčený, že tieto nepriame dôkazy dostatočne preukazujú, že obžalovaný F. E. sa trestnej činnosti dopustil, a preto ak ho okresný súd spod obžaloby oslobodil, postupoval nesprávne, pričom okresný súd vyhodnotil v prospech obžalovaného výpovede len svedkýň T. V. a F. D., teda priateľky a matky obžalovaného, ktoré vypovedali podľa prokurátora tendenčne, v jeho prospech. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil Okresnému súdu v Banskej Bystrici na nové konanie a rozhodnutie.

K tomuto odvolaniu okresnej prokuratúry cestou svojej obhajkyne podal vyjadrenie aj obž. F. E.. V písomných dôvodoch vyjadrenia obžalovaný uviedol, že od počiatku tvrdia, že kľúčovou postavou v tomto prípade bol T. F., ktorý síce bol aj vypočutý na hlavnom pojednávaní a tento vypovedal, že oslovoval klientov cez systém A., dokonca ho o túto spoluprácu požiadala aj svedkyňa W., ktorá následne aj opakovane nahliadla do účtu poškodeného. Výsledok náročného dokazovania potom viedol súd k záveru, že nebol to obžalovaný, kto sa trestného činu dopustil. Správne okresný súd vyhodnotil aj závery znaleckého posudku znalkyne G., ktorá vyhodnocovala hlasovú vzorku jeho hlasu a ktorá uviedla, že vo veci nie je možné percentuálne hodnotenie záverečného výsledku, keďže kvalita sporného a porovnávacieho materiálu je vždy odlišná. Pri svojom výsluchu na pojednávaní uviedla, že materiál bol ťažko spracovateľný, miestnosť, kde bola realizovaná vzorka hlasu, nebola zvukotesne upravená a mala byť použitá aj iná technika. Okrem týchto skutočností obhajoba považovala za vadu konania aj to, že znalkyňa nevedela uviesť, či vykonala skúmanie z pôvodného nosiča, keďže prvý zaslaný súbor nevedela otvoriť a preto jej bol zaslaný nový súbor na novom CD nosiči. Z toho je potom ťažké spracovať materiál a urobiť záver, že hlas, ako porovnávací materiál, patrí obžalovanému.

Pokiaľ prokurátor argumentoval v odvolaní tým, že bolo zistené, že telefónne číslo, ktoré bolo použité pri zakladaní účtu v mBanke a z tohto čísla bola aj zaslaná MMS s aktivačnými údajmi, patrí obžalovanému, tak k tomu obžalovaný uvádzal, že toto telefónne číslo bolo zneužitú, pretože on v tom čase mal viacero SIM kariet od rôznych operátorov, ktoré karty buď vyhadzoval alebo aj stratil, pričom v tom čase nepovažoval za potrebné niekde hlásiť túto skutočnosť, pretože karty neobsahovali také údaje, ktoré by nevyhnutne potreboval, pričom aj v dnešnej dobe veľa ľudí používa viacero SIM kariet a ich stratu alebo

stratu telefónu vzhľadom na ľahkú dostupnosť nikde nehlási, keďže vybavenie nových je aj časovo a menej náročné.

Tieto dva dôkazy sú obsahom odvolania prokurátora, pričom žiadne z ostatných dôkazov ani v najmenšom nenaznačujú, že by bol obžalovaný iným spôsobom z trestnej činnosti usvedčovaný. Bolo preukázané, že nikdy nebol na adrese Z. Q. XX, I., nikdy neprevzal platobnú kartu a ani nevie, kde sa táto adresa nachádza. V časoch výberu z platobnej karty nebol ani v B., ani v Q. a vedel uviesť presne, kde sa v tom čase zdržiaval. Nebol žiadny poznatok o tom, ktorý by vyvrátil tvrdenie svedkýň, že v tom období v B. nebol.

Bolo dokazovaním preukázané, že sporiaci systém v X. stavebnej sporiteľni nebol dostatočne zabezpečený a bez toho, aby došlo k overeniu viacerých údajov, do spiaceho systému mohol vstúpiť ktokoľvek po zadaní údajov, ktoré neboli nijakým spôsobom zabezpečené a boli viac-menej voľne dostupné. Taktiež nebolo zistené ani to, kto prostredníctvom doručovacej pošty prevzal platobnú kartu, komu ju zasielali a či doklad o tom, či vôbec došlo k prevzatiu platobnej karty, je pravdivý, či niekto túto kartu nezneužil.

V neposlednom rade obžalovaný vo vyjadrení uviedol, že svedok T. F., keď skončil prácu V. T. pre X. Q. Q., sa dostal do rozporu so zákonom a za obdobnú trestnú činnosť a manipuláciu s cudzími peniazmi bol aj potrestaný. Z uvedeného dôvodu je preto pravda jeho obrana a z tohto dôvodu sa domáha, aby odvolanie prokurátora bolo postupom podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

Na verejné zasadnutie, kde krajský súd konal o odvolaní prokurátora, sa dostavil obžalovaný, jeho obhajkyňa, prokurátor, ako aj splnomocnenec poškodenej strany.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že v celom rozsahu sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania a poukazuje na jeho dôvody a navrhuje, aby tomuto odvolaniu bolo v celom rozsahu vyhovené a vec bola vrátená po jej zrušení okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Splnomocnenec poškodeného sa v záverečnej reči k odvolaniu prokurátora nevyjadril.

Obhajkyňa obžalovaného vo svojom konečnom návrhu uviedla, že poukazuje na vyjadrenie obžalovaného k odvolaniu prokurátora a nad rámec veci uviedla, že znalkyňa nevykonala znalecký posudok s originálom CD nosiča, ale len s jeho kópiou, takýto dôkaz je podľa obhajoby nepoužiteľný, nepriame dôkazy, ktoré boli ďalej zabezpečené, potom netvorili ucelenú reťaz, aby bolo možné tvrdiť, že trestnej činnosti sa dopustil obžalovaný. Ten je doposiaľ netrestaný, žije s priateľkou, pracuje a žije len z vlastných zarobených príjmov, nebol u neho zistený žiadny majetkový prírastok a z tohto dôvodu navrhla, aby bolo odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuté.

Sám obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že počas celého prípravného konania bol polícii ústretový, vykonal všetko, čo po ňom chceli. V kritickom období, keď malo dôjsť k páchaniu trestnej činnosti, mal možno 20 až 30 telefónnych kariet, lebo pracoval pre spoločnosť H. a on skutočne sa žiadnej trestnej činnosti nedopustil.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na viacerých hlavných pojednávaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci tak, aby súdu umožnili spravodlivé rozhodnutie v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Okresný súd následne na to v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol všetky skutočnosti, ktoré vzal za preukázané, popísal všetky dôkazy, o ktoré svoje skutkové zistenia oprel, vysporiadal sa dostatočne s existenciou jednotlivých skutočností, ktoré pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a taktiež jednoznačným

a správnym spôsobom uviedol úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali v súvislosti s tvrdeniami obžaloby o tom, že sa trestnej činnosti dopustil obžalovaný F. E., resp. s jeho obranou, že sa trestnej činnosti nedopustil.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a dostatočne presvedčivo uviedol, ako sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného, prečo tejto obhajobe uveril a prečo sa nestotožnil s názorom prokuratúry, že trestnej činnosti sa dopustil obž. F. E..

V tomto smere potom ani krajský súd nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na viacerých hlavných pojednávaniach a aj podľa týchto dôkazov nie je možné jednoznačne a nepochybne urobiť záver, že obž. F. E. je vinný z trestnej činnosti tak, ako mu to kládla za vinu obžaloba.

Správne preto postupoval okresný súd, keď za takejto situácie obžalovaného postupom podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry z dôvodov, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

V tejto súvislosti krajský súd musí konštatovať, že je nepochybné, že k trestnej činnosti nemohlo dôjsť bez aktívnej pomoci pracovníkov X. Q. Q., či už na pobočke v B. B. alebo vo I.. Nieкто musel zabezpečiť falošný občiansky preukaz podľa údajov založených v zmluve o založení stavebného sporenia, keďže samotný poškodený D. F. L. potvrdil, že občiansky preukaz nestratil, nikomu ho nepožičal a celý čas ho mal u seba, takže kópiu tohto občianskeho preukazu, ktorá je aj založená v trestnom spise a ktorú predložila pracovníčka F., musel vyhotoviť nieкто, kto poznal originál dokladu.

Žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že by sa obž. F. E. nejakým spôsobom dostal k tomuto občianskemu preukazu a že by bol mal možnosť ho vidieť, resp. použiť na to, aby podľa neho vyhotovil kópiu dokladu.

Taktiež nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by obžalovaný prišiel do pobočky X. Q. Q. vo I. a tam bol zrušil účet poškodeného, samotný svedok Q. potvrdil, že obžalovaného nikdy nevidel a nepozná.

Dôkazy, o ktoré obžaloba oprela vinu obž. F. E. a to SIM karta, pôvodne používaná obžalovaným F. E. a teoretická možnosť, že hlas volajúceho do F., je obžalovaný, nepostačovali na to, aby bolo možné jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že práve obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil.

Obžaloba nepreukázala žiadny priamy dôkaz, ktorý by túto skutočnosť preukazoval a nepriame dôkazy obžalovaný logicky a hodnoverne vysvetlil tak, že nebolo možné uzavrieť, že by išlo o takú skupinu dôkazov, aj keď len nepriamych, ktorá by ho z trestnej činnosti usvedčovala.

Obrana obžalovaného, že o období, kedy malo dôjsť k trestnej činnosti, pracoval pre spoločnosť H. a mal možnosť vlastniť viacero kariet, z ktorých niektoré aj stratil, niektoré zahodil, nebola žiadnym spôsobom vyvrátená a v tomto smere správne rozhodol okresný súd, ak pochybnosti o takejto obrane obžalovaného vyhodnotil v jeho prospech v zmysle zásady in dubio pro reo.

Pokiaľ ide o hlasovú skúšku, ktorú s obžalovaným vykonala vyšetrovatelka a ktorú táto aj popísala vo svojej výpovedi, na tomto mieste musí aj krajský súd konštatovať, že takýto postup bol nanajvýš amatérsky a diletantský, čo sa aj podpísalo na nekvalite tohto dôkazu. Je všeobecne známe, že polícia disponuje rôznymi, aj vynikajúcimi zvukotesnými miestnosťami, kde by podobné nahrávky mohli vzniknúť a potom napriek týmto skutočnostiam sa polícia uchýlila k amatérskemu nahrávaniu zvukového záznamu na videokameru, ktorý aj znalkyňa vyhodnotila ako ťažko spracovateľný, svoju časť viny na nezvládnutí dôkaznej situácie nesú aj orgány prípravného konania.

Krajský súd v tomto smere v celom rozsahu dáva za pravdu prvostupňovému súdu, že nebolo možné jednoznačne možné urobiť záver, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil, ba práve naopak sa javí ako vysoko pravdepodobné, že tejto trestnej činnosti sa dopustili samotní pracovníci X. Q. Q., ktorí využili to, že poškodený dlhší čas nemanipuloval so svojím účtom, nevkladal, ani nevyberal z neho peniaze a týmto spôsobom sa zrejme iný páchatel dopustil trestnej činnosti a nie obž. F. E..

Vzhľadom na takúto dôkaznú situáciu potom krajský súd musel postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť, keď sa v žiadnom prípade s jeho dôvodmi odvolania nestotožnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.